

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 24. června 2016 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ivy Říhové a přísedících Ing. Františka Kopeckého a Ireny Moudré,

t a k t o :

Obžalovaní

1. L [REDACTED] L [REDACTED] ,

narozený [REDACTED] v [REDACTED], mentor společnosti [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], okres Praha-východ, toho času ve vazbě ve Vazební věznici v Praze 6 – Ruzyni,

2. D [REDACTED] L [REDACTED] ,

rozená N [REDACTED], narozená [REDACTED] v [REDACTED], toho času na mateřské dovolené, trvale bytem [REDACTED], okres Praha-východ, adresa pro účely doručování [REDACTED],

j s o u v i n n i, ž e

v přesně nezjištěné době od listopadu 2011 do března 2012 v pokoji v přízemí rodinného domu čp. [REDACTED] v [REDACTED] ulici v [REDACTED], okres Praha-východ, z důvodů předchozích

neshod, po předchozím uvážení, v úmyslu usmrtit, si obžalovaný L■■■■ L■■■ z kuchyně domu přinesl kuchyňský nůž o délce čepele cca 100 mm, kterým napadl svého tchána poškozeného P■■■ N■■■■, narozeného ■■■■■, tak, že mu uvedeným nožem, malou až velkou silou zasadil nejméně 23 bodných a bodnořezných ran, z toho nejméně 5 na zadní části trupu, způsobil mu tím vícečetné pronikající poranění do dutin hrudní a břišní, s přerušením žeber, dvojnásobným bodným poraněním srdce pronikajícím do pravé komory srdeční a vícečetným bodným poraněním pravé plíce, přičemž poškozený v důsledku bodného poranění srdce a plíce s doprovodným krvácením na místě zemřel, poté společně s obžalovanou D■■■■ L■■■ tělo odtáhli do sklepních prostor domu, kde se ho pokusili spálit v kotli centrálního topení, což se jim nepodařilo a z tohoto důvodu tělo rozčlenili na více částí a zakopali na zahradě domu, kde bylo dne 11.3.2016 nalezeno,

t e d y

obžalovaný L■■■■ L■■■

jiného úmyslně usmrtil a tento čin spáchal po předchozím uvážení,

obžalovaná D■■■■ L■■■

s lidskými ostatky nakládala v rozporu se zákonem v úmyslu zakrýt jiný trestný čin,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný L■■■■ L■■■

zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaná D■■■■ L■■■

přečin hanobení lidských ostatků podle § 359 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku.

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný L■■■■ L■■■

Podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **13 (třinácti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

obžalovaná D■■■■ L■■■

Podle § 359 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let.**

Podle § 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný L. [REDACTED] L. [REDACTED] **povinen zaplatit** poškozené V. [REDACTED] N. [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], jako nemajetkovou újmu v penězích částku 500.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná D. L. **povinná zaplatit** poškozené V. N., nar. , bytem , jako nemajetkovou újmu v penězích částku 400.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená V. N. odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný L. L. doznal, že poškozeného zavraždil. Při hlavním líčení popsal, že s obžalovanou L. nejprve bydleli v . Obžalované se v místě nelíbilo, neměla tam známé a docházelo mezi nimi k neshodám, takže se nakonec i s dcerou odstěhovala do ke svému otci, poškozenému P. N. Po několika týdnech se dali zase dohromady a on se přistěhoval za ní. Soužití v domě poškozeného však nebylo ideální. Poškozený byl těžký alkoholik, marně se ho snažili donutit k léčbě, obžalovaná mu navíc prozradila, že byl takový už v době, kdy s ním žila jako dítě. Mlátil ji i její matku, dokonce ji měl v dětství znásilnit (v přípravném řízení se o této skutečnosti nezmínil, neboť o tom nikdy nemluvili detailně a je to věc obžalované). Obával se o zdraví své rodiny, na druhé straně měl v stálou práci, o kterou nechtěl přijít, takže stěhování nepřicházelo v úvahu (k přímému dotazu uvedl, že měl tehdy příjem 15.000 Kč, přičemž náklady na bydlení u poškozeného činily cca 10.000 Kč). Soužití s poškozeným bylo čím dál horší, i přes jejich zakázky chodil v podnapilém stavu za jejich dcerou a jednoho dne (když chtěl opilý vidět svou vnučku) došlo k hádce, při které shodil v té době těhotnou obžalovanou na zem. Rozhodného dne, někdy v únoru 2013, nebyl v práci, a protože byl ve špatném psychickém stavu, otevřel si láhev slivovice, přitom přemýšlel, jak poškozenému pomoci, aby si našel práci a začal žít řádný život. Několik hodin popíjel a v noci si to s ním chtěl vyřídit – chtěl mu nabídnout pomocnou ruku, finanční i psychickou pomoc, šel za ním a snažil se ho probudit. Mluvil na něj, on však nereagoval, protože byl opět v podnapilém stavu, což ho vytočilo. Šel tedy do kuchyně, kde v tu dobu snad byla obžalovaná L. a vzal si zde kuchyňský nůž s délkou čepele 10 až 15 cm, přišel k poškozenému a několikrát ho bodl – nejprve do břicha, poškozený si po prvním bodnutí trochu poposedl, nijak ale nereagoval, své jednání pak

nedokázal zastavit, takže ho bodl vícekrát, možná desetkrát. Přesně si nepamatuje, kam ho bodal, nejspíše do přední části, tehdy byl opilý a je to už dávno. Poté z pokoje odešel a nevěděl, co dělat. O činu řekl manželce a začal řešit, co budou dělat dál. Z domu autem odvezl psa poškozeného, kterého vypustil někde mezi vesnicemi (báli se, že by byl agresivní) a napadlo ho, že by se mohli těla zbavit spálením v kotli. Poškozeného tedy společně odtáhli do sklepa, kde mu svlékl oblečení a pokusil se jeho tělo rozčtvrtit. Rámovou pilou mu uřízl nohu a hodil ji do kotle, smrdělo to a bylo to strašné, situaci psychicky neunesl, takže odešel do pokoje, kde se pozvracel. Následujícího dne byli s rodinou venku (dokonce i v restauraci), protože to doma nemohli vydržet. Když se vrátil do sklepa druhého dne večer, tělo zde už bylo rozřezané a uložené v plastových pytlích. V domě byla jenom obžalovaná, takže mu došlo, že to udělala ona, nikdy však o tom nehovořili. Na zahradě ve skleníku pak vykopal jámu, do které ostatky uložil, položil na ně dvě betonové desky a fekálie ze septiku, potom ji zahrabal hlínou, přičemž obžalovaná mu s tím nepatrně pomáhala. Nepřítomnost poškozeného v podstatě nemuseli vysvětlovat, protože neměl žádné přátele, jezdila za ním jen jeho matka. S celou věcí se později svěřil známým, kteří to nahlásili policii – řekl jim, že poškozeného zabil a s obžalovanou se ho pak zbavili. Kvůli činu byl ve špatném psychickém stavu, několikrát i volal na linku č. 158. Nad svým jednáním projevil lítost s tím, že už by to nikdy neudělal a věc měl vyřešit jinak. V ■■■ N ■■■■■, matce poškozeného, také zaslal omluvný dopis.

V rámci přípravného řízení popsal způsob provedení činu v určitých směrech odlišně – v úvodu své výpovědi popsal, že se jednoho večera sám opil a z ničeho nic ho napadlo to, co pak provedl, tedy že se musí poškozeného zbavit. Tehdy seděl v kuchyni, odešel do vedlejší místnosti, kterou užíval poškozený. Nejdříve to nedokázal a odešel zpět do kuchyně, kde vzal nůž a vrátil se zpět do pokoje. Chvilku váhal, pozastavil se a pak to udělal. Bodnul ho jedenkrát do břicha. Uvědomil si, co provedl a dostal strach, v té době nevěděl, jestli žije a co má dělat, takže bodl ještě několikrát. Když byl vyzván, aby způsob napadení upřesnil, uvedl, že když šel za ním poprvé, tak se ho snažil vzbudit, aby si s ním ještě promluvil. Trásl s ním a mluvil na něj, ale on se nevzbudil. Pak se tedy vrátil do kuchyně a téměř hned přišel zpět s nožem. Stoupnul si nad něj (byť je levák, nůž držel v pravé ruce, kterou je schopen také užívat) a jednou ho bodnul do oblasti břicha. Poškozený na to nijak nereagoval, jen se z lehu trochu posadil. Cca po jedné minutě ho bodnul ještě několikrát, a to opět do oblasti břicha, kdy poškozený na tato bodnutí již více nereagoval. Průběh událostí demonstroval při prověrce na místě uskutečněné dne 13.04.2015, kde věc popsal shodně s tím, co uvedl ve své výpovědi při hlavním líčení – tedy že se hodně opil a před obžalovanou prohlásil něco o tom smyslu, že se to s ním (míněno poškozeným) pokusí vyřešit.. že si sním jde promluvit. Poprvé to nevyšlo, zatmělo se mu před očima, došel si pro nůž, vrátil se do obývacího pokoje a zavřel nebo přivřel za sebou dveře, zaváhal na vteřinku, byl to mžik a poškozeného bodl, a poté ještě vícekrát (protokol č. l. 92 – 101, CD č. l. 104).

Obžalovaná D ■■■ L ■■■ při hlavním líčení využila svého práva a k věci nevypovídala, před soudem tak byla přečtena její výpověď z přípravného řízení. V té popsala, že poškozený hodně pil, v době, kdy se k němu přistěhovali, však slíbil, že toho zanechá. Bydleli v horní části domu ve dvou pokojích a dohodli se s ním na určitých pravidlech, např. že opilý nebude chodit za svojí vnučkou. Několikrát to ale porušil. Den před událostí přišel k nim nahoru – doma byli všichni, ona i obžalovaný a dcera v postýlce. Začal na ni křičet s tím, že

si chce pochovat vnučku, když řekla, že je opilý, shodil ji na zem, tehdy byla navíc těhotná, poté ještě jednou a přišel k postýlce, se kterou začal lomcovat. Obžalovaný ho odstrčil, cestou dolů na ni ještě křičel, že je děvka nebo kurva. Druhý den ráno šla za ním s tím, co to mělo znamenat, pohádali se a ona mu řekla, že kdyby chcípnul, bude ráda. Následný průběh dne byl normální. Večer pak začal obžalovaný pít. Když sešla za ním dolů do kuchyně, pronesl větu „udělám to“ nebo něco v tom smyslu. V tu chvíli nechápala souvislosti. Neví, jestli byla dole nebo šla nahoru, když ale byla v kuchyni, tak řekl ještě něco a pak jí řekl „jdi ven“ nebo „jdi nahoru“. V tu chvíli ji již souvislost došla, nečekala však, že to bude mít takové následky. Šla tedy ven a když za ní obžalovaný po cca 10 až 15 minutách přišel, řekl „udělal jsem to“. Obžalované bylo jasné, o co se jedná a šla do obývacího pokoje, kde viděla poškozeného v polosedu s otevřenýma očima. V té době již byl mrtvý. Obžalovaný poté přinesl z garáže igelitovou plachtu, kterou rozprostřel v obývacím pokoji a řekl jí, že mu musí pomoci. Tělo společně odnesli v plachtě do sklepa. Poté z domu autem odvezli psa poškozeného – byl agresivní, takže ho vypustili někde v jiné vesnici. Když se vrátili zpět, obžalovaný šel do sklepa svlíknout poškozeného, bavili se, co udělají dál a obžalovaný řekl, že ho spálí. Poté šel znovu dolů, kde poškozenému odřízl od těla nohy a ruce, v kotli se spálily jeho věci a obžalovaný tam spálil i odříznuté nohy. Poté se vrátil nahoru, začal brečet a pozvracel se, rovněž pil alkohol. Chtěla mu nějakým způsobem pomoci, tedy jim všem, proto šla dolů sama a rámovou pilkou poškozenému odřízla hlavu od trupu a horní část trupu oddělila od pánve. Igelitové pytle s částmi těla pak uložila ve sklepě v místnosti s kompoty. Obžalovaný, který později více vystřízlivěl, jí řekl, že se to pálit nedá, takže vykopal ve skleníku jámu (cca dvakrát se tam byla podívat), do které vhodil pytle s ostatky, a poté ji společně zahrabali. Celé to trvalo dva až tři dny. Pokoj, který poškozený obýval, uklidila a asi po roce tam vymalovali a přestavěli nábytek. Zhruba po třech letech se z domu odstěhovali. O celé věci věděli L [redacted] a P [redacted] K [redacted] – obžalovaný se svěřil L [redacted] K [redacted] a ten to řekl své manželce. Z celé věci mají výčitky, obžalovaný větší, které si myslí, že budou mít pořád. Dodala, že ji poškozený v dětství zneužíval, ve třinácti letech znásilnil, bil ji i její matku a kvůli tomu, že byl opilý, s nimi několikrát neslavil ani vánoční svátky.

Svědčce V [redacted] N [redacted], matka poškozeného a babička obžalované, vypověděla, že se s ním naposledy viděla v listopadu 2011, přičemž poslední telefonický hovor spolu měli na Vánoce 2011. Dům ve [redacted] ulici v [redacted] darovala poškozenému v roce 2010 či 2011. Později se do domu přistěhovala obžalovaná L [redacted], která tehdy řešila problémy v soužití se svým manželem, jenž se do domu následně také přistěhoval. Její vztah s poškozeným byl dobrý, pravidelně si volali i za ním jezdila a finančně a věcně ho podporovala (např. vozila jídlo). Věděla, že hodně pije alkohol, přičemž zažila situace, kdy byl značně opilý také během jejích návštěv. Snažila se jej přimět, aby s tím přestal. Když už u něho bydlela obžalovaná s rodinou, stěžoval si na soužití s obžalovaným, který ho dle jeho slov nezdravil a nechoval se k němu dobře. Při svých návštěvách nezažila problém a obžalovaná se k němu chovala slušně, přičemž peníze a dárky vozila také její rodině. Když přijela na návštěvu koncem ledna či v únoru 2012, obžalovaná jí řekla, že poškozený není doma a při dalších návštěvách jeho nepřítomnost vysvětlovala různými způsoby – říkala, že je někde s kamarádem, že někam chodí, ale nechce jí říct kam, že se v domě občas staví pro čisté prádlo, že si našel nějakou ženu, která na něho vždy čeká v autě, že se vůbec nezajímal o to, že se jim narodila druhá holčička. Během těchto návštěv také byla vždy přítomna nějaká její kamarádka, takže o rodinných věcech nemohla mluvit zcela otevřeně. Jeho zmizení nakonec oznámila na Policii

ČR. S obžalovanou byla v kontaktu do listopadu 2015 a ji finančně podporovala. Neblahý dopad trestného činu na svou osobu, psychický a zdravotní stav, pak vylicila ve svých prohlášeních, která byla při hlavním líčení přečtena.

K celé věci se dále vyjádřili svědci L ■■■ K ■■■ a P ■■■ K ■■■, kterým se obžalování s činem svěřili:

Svědka K ■■■ vypověděl, že on a jeho manželka byli s obžalovanými přátelé. S obžalovaným L ■■■ se potkal v bývalé práci, kde dělal číšníka a byli spolu v častém kontaktu, s obžalovanou L ■■■ pak u nich dokonce chvíli bydleli, obžalovaná jim pomáhala s hlídáním dětí. Jednou mezi nimi došla řeč na dům v ■■■. K tomu obžalovaný říkal, že patří tchánovi, který se ztratil a dům je v exekuci. Někdy v prosinci 2015, když spolu popíjeli, se mu však svěřil, že to není pravda, že se ho s obžalovanou L ■■■ zbavili – popsals, že po něm obžalovaná L ■■■ chtěla, aby ho zabil. Opili se, on bodl poškozeného do hrudníku, ten se údajně probral a řekl něco v tom smyslu „proč mi to děláte“, a poté mu zasazoval další rány. Tělo poškozeného pak rozřezali a zakopali na zahradě, částí se zkoušeli zbavit i v kotli. Tehdy měli v sobě každý cca 8 piv, po tomto sdělení ovšem okamžitě vystřízlivěl. Nevěděl, jak s touto informací naložit, nakonec se svěřil své manželce. Někdy kolem Silvestra 2015 s obžalovanými společně popíjeli, přičemž došlo k situaci, kdy obžalovaná vyčítala obžalovanému, že když se opije, všechno vypráví na setkání a říkala, že se půjde udat na policii. Ještě v zimě 2016 ho obžalovaná žádala, aby o celé věci nikomu neříkal. Nakonec vše řekl svému otci, který pracuje u policie. Obžalovaný mu také říkal, že kdyby něco, vezme to celé na sebe a zmínil, že celou věc plánovali několik týdnů, dokonce uvedl, že se o to už jednou pokusili, ale nedopadlo to dobře.

Také svědkyně P ■■■ K ■■■ uvedla, že se s obžalovanými často vídali a hlídali si děti. V prosinci 2015 jí manžel vyprávěl, že se mu obžalovaný L ■■■ svěřil s tím, že zabili otce obžalované, o kterém jim původně říkali, že pohřešovaný. Někdy kolem Silvestra 2015 se u nich na návštěvě obžalovaná opila, ztropila scénu a ptala se obžalovaného, „kdo o tom všechno ví“ s tím, že se půjde udat na policii. Po nějaké době se obžalované na věc přímo zeptala, když přiznala, že se jí manžel svěřil. Obžalovaná otevřela lahev vína a říkala, že je ráda, že o tom může mluvit. O věci potom několikrát hovořily. Popisovala, že ji poškozený mlátil, bil a týral (neříkala, že by měla být sexuálně napadena). Společně s obžalovaným ho tedy zabili. Když se ptala na způsob, uvedla, že se o to obžalovaný L ■■■ již jednou neúspěšně pokusil nějakou lopatkou (či jiným nástrojem), která sjela z násady. Po dalších cca dvou týdnech měla jít obžalovaná k ležícímu poškozenému a bodnout ho, poškozený údajně otevřel oči a ptal se „proč já“, nato měla nůž podat obžalovanému, který poškozeného bodl ještě několikrát, cca 12x až 16x (toto vyprávěla poté, co si dala cca dvě skleničky vína). Tělo se pak snažili rozřezat a spálit, což se jim nepodařilo, protože to smrdělo, ostatky tedy zakopali na zahradě domu ve skleníku. Když o věci hovořila, nezdálo se, že by jí to bylo líto. Na obžalovaném naopak lítost viděla, plakal a byl z toho zdrcen. S manželem si porovnali, co jim obžalování řekli, v zásadě se to shodovalo, krom toho, že manžel nevěděl, že by první ránu měla zasadit obžalovaná. Manžel se pak rozhodl, že se s celou věcí svěří svému otci, který pracuje u policie. S obžalovanou ještě mluvila cca dva týdny před zadržením, byla „vyplašená“ a bála se, že se na celou věc přijde, neboť se dozvěděla, že se po poškozeném

znovu pátrá. Rozhovory si nahrála na mobilní telefon a pro účely vyšetřování předala dvě pořízené nahrávky.

Ke způsobu života poškozeného P. N. a jeho vztahu s obžalovanou L. se dále vyjádřili svědci J. Ji., P. Ř. a R. L. (kdy výpovědi posledních dvou jmenovaných byly v rámci hlavního líčení přečteny za podmínek § 211 odst. 1 tr. řádu):

Svědék J., kamarád poškozeného, uvedl, že u něho v minulosti občas přespál a s partou u něho popíjeli. Poškozený vypil denně dva až tři litry vína, nikde nepracoval a finanční prostředky dostával od své matky. V domě byl nepořádek a špína, sklep měl plný vyházených lahví. Byl to povaleč, nezažil však situaci, že by byl po požití alkoholu agresivní či vyvolával bitky. V roce 2011 se k němu přistěhovala obžalovaná L. s dítětem – tehdy mu telefonovala, že se pohádala s manželem, takže pro ni s dalším kamarádem zajeli a dovezli ji k poškozenému, který měl radost. V domě také v této souvislosti pomáhal s úklidem a úpravami. Několik týdnů poté přestal za poškozeným docházet. Tehdy chtěl přestat pít a dům poškozeného v tomto ohledu nebyl vhodným prostředím. Obžalovaná se za chování poškozeného styděla a neměla k němu příliš pozitivní vztah.

Také svědek Ř. potvrdil, že poškozený dost holdoval alkoholu. Občas k němu chodil na návštěvu, kde společně s dalšími kamarády popíjeli. Poškozený nikde nepracoval a většinou čekal, až mu matka pošle nějaké peníze. Na jaře 2011 se k němu nastěhovala obžalovaná L. s dítětem, dokonce tehdy pomáhal s malováním. Zezačátku ještě za poškozeným chodil jako dříve, časem ale ony večírky skončily. Obžalovaná mu pití vyčítala. Když byl opilý, nebyl schopen si dojít ani na záchod a třeba týden trávil v znečištěných věcech, jeho pokoj byl v hrozném stavu (puch, špína a měl tam i psa). V dalších částech domu udržovala poškozená pořádek. Asi měsíc po jejím příchodu se do domu přistěhoval také obžalovaný L. a poškozený si časem stěžoval, že si v jeho domě dělají (míněno hlavně obžalovaný), co chtějí. Naposledy byl za poškozeným na návštěvě někdy počátkem roku 2012. Byl za ním přímo v jeho pokoji, kde měl hrozný bordel (poházené plastové lahve, kálel mu tam pes, kterého nebyl schopen vyvenčit, poškozený vykonával svou potřebu do šatů a na sedačce, kde seděl). Když přišel domů obžalovaný, křičel na obžalovanou, která mu již předtím řekla, že je poškozený zase opilý, dokonce pěstí rozbil sklo dveří od jeho pokoje, přistoupil k poškozenému a i na něj křičel, že mu dá pěstí. Později v létě obžalovaným pomáhal s úklidem zahrady a také vynášel onu pokálenou sedačku. Když se obžalované ptal na poškozeného, říkala, že se odstěhoval k nějaké ženské.

Svědce L., bývalá manželka poškozeného a matka obžalované L., vypověděla, že poškozený začal pít alkohol asi v době, kdy bylo obžalované šest let, situace se zhoršovala, až se stala neúnosnou, takže se někdy v roce 2004 s dcerou odstěhovaly z domu v. do. Od té doby již s poškozeným nebyla v kontaktu a v roce 2007 se s ním rozvedla. Obžalovaná se s ním však i poté občas vídala a nepravidelně, cca třikrát do roka, za ním zajížděla na víkendy. Za jejich společného života se stávalo, že ji i obžalovanou v opilosti fyzicky napadal, nikdy to ale nebylo tak vážné, aby jim způsobil zranění či byly nuceny vyhledat lékařskou pomoc. Když byl opilý, bály se ho a zamykaly se před ním v pokoji. O tom, že by měl poškozený obžalovanou sexuálně obtěžovat, nic neví.

Další skutečnosti byly zjištěny provedenými listinnými důkazy:

Fakt, že poškozený P ■ N ■ byl od června 2013 v pátrání, a to na základě oznámení jeho matky V ■ N ■, která nahlásila jeho zmizení, prokazují úřední záznamy Policie ČR (č. l. 3 – 7, 10), oznámení o hledané, pohřešované osobě (č. l. 8 – 9) a související dokumenty. To, že nemovitost v ■ byla v jeho vlastnictví, prokazuje výpis z katastru nemovitostí. Ze zprávy Okresního soudu Praha-východ (č. l. 439) a souvisejících materiálů je patrné, že poškozený P ■ N ■ vystupoval jako účastník v sedmi exekučních řízeních s celkovou částkou 46.454 Kč, přičemž v jednom případě je nařízen výkon rozhodnutí. Dle zprávy Bankovního registru klientských informací (č. l. 441 – 442) není na poškozeného evidován žádný úvěrový produkt.

CD s nahrávkou rozhovorů mezi obžalovanou L ■ a svědkyní K ■ (č. l. 33) a jejich přepisy (č. l. 30 – 31) pak zachycují konverzaci týkající se místa uložení ostatků i obavy obžalované z odhalení věci, následků v podobě vězení a odhodlání zapírat do poslední chvíle.

Vyhodnocení záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu (č. l. 424, CD na č. l. 434, č. l. 436 – 438) dokladuje, že z mobilního telefonu obžalovaného L ■ (č. 732 660 340) bylo dne 03.01.2016 v 0:11:20 hodin (13 s) a v 0:18:09 (142 s) voláno na tísňovou linku č. 158, přičemž dne 20.02.2016 v době od 20:54:40 hodin do 21:38:48 hodin byly ze zmíněné účastnické stanice na tísňovou linku odeslány SMS zprávy se sdělením, že je vrah, že zabil, chce se ospravedlnit a také s nadávkami a výhrůžkami.

Situace na místě činu je patrná z protokolu o provedené domovní prohlídce uskutečněné dne 11.03.2016 v domě čp. ■ v ■ (č. l. 198 – 207) spojené s prověrkou na místě (č. l. 208 – 210), fotodokumentace pořízené při tomto úkonu (č. l. 211 – 266, 270 – 274) a CD záznamu (č. l. 268, 277). Uvedené materiály zachycují skutečnost, že v souladu s údaji obžalovaného byly na zahradě domu v prostoru bývalého skleníku nalezeny v hloubce cca 60 cm pod dlaždicemi, obrubníkem a modrozelenou plachtou, plastové pytle, kožená bunda a dalších 7 ks igelitových pytlů s neznámým obsahem. Obsah těchto pytlů byl ohledán na místě přítomným znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který zjistil, že obsahují části lidského těla, a to včetně kostí a hlavy muže. Kromě plastových pytlů s ostatky lidského těla byly v rámci prohlídky domu zajištěny také 3 ks kuchyňských nožů, polní lopatka, části dřevěné podlahy a koberce z obývacího pokoje v přízemí, rámová pilka, sekera, džínové kalhoty a kožená bunda. Zajištěné části těla a ostatní předměty byly následně podrobeny zkoumání v příslušných kriminalistických odvětvích.

Stav částí nalezeného těla je blíže zřejmý z protokolu o ohledání mrtvoly (č. l. 332 – 335), pitevního protokolu (č. l. 336 – 347) a při tomto úkonu pořízené fotodokumentace (č. l. 354 – 398).

Výsledky odborného vyjádření z kriminalistického odvětví genetika (č. l. 279 – 282) potvrdily, že DNA profil izolovaný ze zajištěných ostatků a DNA profil obžalované D ■ L ■ odpovídají biologickému vztahu otec/dcera.

Odborné vyjádření z kriminalistického odvětví biologie (č. l. 285 – 291) pak prokázalo přítomnost lidské krve a lidské bílkoviny na zajištěném kuchyňském noži zn. Mikov, polní lopatce, části hnědého koberce z pokoje poškozeného a na vnitřní straně igelitové tašky, přičemž přítomnost těchto látek současně nebylo možno vyloučit na listu rámové pilky na dřevo, zajištěných riflích i šedém zátěžovém koberci.

Dle závěrů odborného vyjádření z kriminalistického odvětví mechanoskopie (č. l. 294 – 312) bylo na kožené bundě zn. Afeil (zajištěné společně s ostatky těla poškozeného) zjištěno celkem 35 mechanických poškození bodnořezného charakteru, z toho 27 na předním dílu a přední části levého rukávu, dalších 8 pak na zadním dílu a zadní části levého rukávu, kdy tato mechanická poškození mohla být způsobena dvěma ze zajištěných nožů (zn. Mikov, zn. Maxam).

Za účelem provedení prohlídky a pitvy těla poškozeného a určení způsobu jeho smrti byli do řízení přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, prim. MUDr. Miloš Sokol, Ph.D., a MUDr. Václav Horák, kteří ve zpracovaném posudku (č. l. 348 – 351) i při svém výsledku uvedli, že rozčleněné tělo poškozeného bylo uloženo do sedmi plastových pytlů (značeny jako E1 až E7), v nichž se nacházela oddělená hlava s částí krku s přetětím v úrovni 5. a 6. krčního obratle, oddělení a chybění končetin, přítomny horní třetiny pažních kostí a horní cca dvě třetiny stehenních kostí, rozdělení trupu do dvou částí, oddělení částí měkkých tkání trupu, zejména zad, vyjmutí a chybění části vnitřních orgánů, nalezeno však bylo poměrně velice dobře zachovalé srdce a plíce. Ostatky vykazovaly pokročilé pozdní hnilobné změny typu zmýdelnatění (adipocire). Z úrazových změn byla zjištěna tržně-zhmožděná rána na čele délky 4,5 cm s vpáčenou zlomenou lebkou. Na tkáních částí těla poškozeného pak bylo prokázáno nejméně 23 bodných a bodnořezných ran, z toho nejméně 5 na zadní části trupu. Prokazatelně došlo k vícečetnému poranění pronikajícím do dutin hrudní a břišní s přerušením žebí, dvojnásobnému poranění srdce pronikajícím do pravé komory srdeční, vícečetnému bodnému poranění pravé plíce. Tečkovité krevní výrony pod poplicnicí také svědčí pro postupné krvácení do hrudní a břišní dutiny s rozvojem úrazové krvácivé šoku, přičemž vícečetná bodná poranění byla jistě doprovázena i zevní krevní ztrátou. V daném případě tak bylo možno uzavřít, že bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo bodné poranění srdce a plíce s doprovodným krvácením. Bodná a bodnořezná poranění vznikla opakovaným účinkem ostrého násilí, vedeného plochým, hrotnatým bodnořezným nástrojem (typu nože) malou až velkou intenzitou. Smrtelná poranění jevila známky vitální reakce, přičemž smrt byla neodvratitelná pro všeobecnou povahu. O velké intenzitě násilí svědčí přetětí žebí a mečíku hrudní kosti. Bodnořezný nástroj byl veden mnohonásobně jak proti přední, tak proti zadní ploše trupu. Smrt poškozeného bezesporu nastala v důsledku násilného konání druhé osoby, v případě bodných ran na zádech se však vzhledem k úrovni tkáně nebylo možné vyjádřit k tomu, zda skutečně vznikly za života poškozeného. Poranění v pravé čelní krajině vzniklo účinkem tupého násilí o ohraničené ploše, pravděpodobně tupohranatým předmětem, a to ještě za života poškozeného. Zda se jednalo o první atak poškozeného či k němu došlo v období zmirání poškozeného důsledkem šoku, nebylo možné z ostatků zjistit. Zranění však jistě vzniklo někdy v období násilného útoku, tedy krátce před fyzickou smrtí poškozeného (nejedná se o poranění, které mohlo vzniknout např. předchozího dne). K rozčlenění těla došlo po smrti

poškozeného, kdy se jednalo o tzv. defenzivní typ rozčlenění (typický pro snahu zakrýt násilný delikt a zbavit se těla oběti).

Za účelem zkoumání kosterního materiálu těla poškozeného a určení způsobu jeho poškození či oddělení včetně stanovení použitého nástroje, byl zpracován znalecký posudek z oboru kriminalistické techniky, odvětví antropologie a mechanoskopie (č. l. 314 – 324, při hlavním líčení přečten za podmínek § 211 odst. 5 tr. řádu), který odhalil stopy násilného poškození na částech žeber a na většině kostí, přičemž násilné poškození způsobené úderem nebo pádem bylo zjištěno i na horní části lebky v oblasti kosti čelní. Dle zpracovaných závěrů lze ze stavu konců kostí usuzovat, že byla ulomena, nelze vyloučit ani působení blíže neurčeného nástroje. Dále byla na kostech nalezena řezná (příp. sečná) poškození vytvořená nástrojem s ostrým břitem, zřejmě nožem a na dlouhých kostech prokázána poškození způsobená vícebřitým nástrojem, např. pilovým listem. V okolí přeríznuté kosti byly také zjištěny mělké zářezy, pravděpodobně po opakovaných pokusech o její řezání. Dále zjištěno poškození v místě obratle, které mohlo být vytvořeno např. úderem nástroje s ostrým břitem.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistické techniky, odvětví biologie-entomologie (č.l. 326 – 329, při hlavním líčení přečten za podmínek § 211 odst. 5 tr. řádu), pak bylo zjištěno, že k zakopání částí těla poškozeného došlo v chladné části roku, řádově v období cca od března 2012 do března 2013.

Duševní stav obžalovaného L. [REDAKCE] byl vyšetřen MUDr. Petrem Kubejem, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a PhDr. Jiřím Klose, Ph.D., znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Ve zpracovaném posudku i při svém výsledku znalci uvedli, že obžalovaný netrpí a ani v minulosti netrpěl žádnou duševní chorobou nebo duševní poruchou forenzní závažnosti. Rovněž u něho nebyl zjištěn významný abúzus alkoholu či jiných látek. Osobnost obžalovaného není strukturována poruchově a jeho rozumové schopnosti jsou nadprůměrné. V době činu byl pravděpodobně pod vlivem alkoholu, a to ve stavu prosté alkoholové opilosti nejvýše středního stupně. V takovém případě si tento stav přivodil sám a dobrovolně s předchozí dobrou znalostí účinků alkoholu na svou osobu. Rozpoznávací schopnosti pak byly za takové situace zachovalé, ovládací schopnosti jen mírně (forenzně nevýznamně) snižené. K osobnosti obžalovaného znalci uvedli, že úroveň intelektových dispozic se pohybuje v pásmu nadprůměru, kognitivní funkce odpovídají zjištěnému intelektu, v zátěži jsou vysoce stabilní a odolné. U obžalovaného nebylo prokázáno organické poškození centrální nervové soustavy, které by mohlo mít vliv na jeho vnímání, chování a jednání. V aktuálním objektivním psychopatologickém nálezu také nebyly pozorovány žádné projevy duševní choroby ve vlastním slova smyslu ani forenzně podstatné duševní poruchy či obdobného klinického stavu. Z psychologického hlediska je obžalovaný osobností standardně strukturovanou, s převahou extravagance a s dostatečně rozvinutými volnými dispozicemi. Jeho emocionalita je vyzrálá, jeho afektivita pak hodnocena s lehkými tendencemi k impulzivní reaktivitě a sklonem k nezdrženlivosti, celkově však s neporušenými autoregulačními mechanismy. V oblasti sociálních vztahů je dobře socializován, ukotven ve stabilním partnerském vztahu, s dostatečným rozvinutím vyšších citů a strukturovanými pracovními návyky. V motivační struktuře vlastního jednání se zásadním způsobem promítlo dlouhodobé poruchové soužití s poškozeným, které postupně vedlo k nahromadění napětí, psychické tenze, městnání negativních afektů a postojů. Tento

stav byl chronický, z hlediska obžalovaného neřešitelný a dále se stupňující. Rozhodného dne pil v nadměrné míře alkohol, vnitřně si hodnotil situaci, pravděpodobně rozebíral možná řešení s manželkou. V opilosti, která dále usnadnila negativní afektivní vyladění, zúžila racionální rozhodování a zvažování následků jednání, se rozhodl k tomu, že poškozeného usmrtí. Vlastní delikt ní jednání tedy bylo realizováno v silném afektivním rozpoložení, syceném negativními emocemi zloby, zlosti, plynoucí z dlouhodobě městnaného stresu, nicméně cíleně, s neporušeným volním rozhodnutím, a v opilosti. Uvedení se do stavu opilosti mohlo mít jak charakter pití v bezvýchodné situaci, kdy se jedná o způsob zvládání stresu, tak také jako tzv. pití na kuráž, které přivede osobu do stavu snadnějšího provedení činu, jenž je vnitřně (z morálně etických dispozic) v rozporu s jeho hodnotovým systémem. Prognóza resocializace obžalovaného pak byla hodnocena jako reálná, dobrá (vyjádřena bodem 3, jakožto třetím nejlepším na sedmibodové stupnici). S ohledem na shora uvedené znalci nehodnotili pobyt obžalovaného na svobodě jako nebezpečný a také nenavrhovali žádná ochranná opatření.

Po takto provedeném dokazování a zhodnocení důkazů dle kritérií § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k nepochybnému závěru, že se obžalovaný L. N. souzeného skutku dopustil. Sám se k vraždě poškozeného P. N. přiznal a vysvětlil i důvody, které ho k činu vedly. Popsal i způsob, jakým čin provedl, tedy že s nožem v ruce, který si za tímto účelem vzal v kuchyni, přistoupil k poškozenému, jenž ležel na sedačce v obývacím pokoji a jednou ho bodnul do břicha, přičemž poté, co si poškozený poposedl, mu zasadil ještě další rány. Zároveň popsal i způsob, jakým s tělem poškozeného po činu naložil, tedy že tělo s obžalovanou L. rozřezal rámovou pilou a částečně se je pokusil spálit v kotli, aby nakonec vykopal jámu ve skleníku, kde tělo s pomocí obžalované L. zahrabali. Doznání obžalovaného je v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, v tom směru, že poškozený skutečně zemřel na bodná poranění, která zasáhla i životně důležité orgány (srdce a plíce) a doprovodné krvácení. Na těle poškozeného však bylo nalezeno nejméně 23 bodných ran, z toho 5 na zadní části trupu, což se zcela neshoduje s tím, jak průběh útoku popsal (obžalovaný hovořil o nižším počtu zasazených úderů, které směřovaly proti přední části těla), stejně jako nebyla vysvětlena rána na hlavě poškozeného v čelní krajině, která dle závěru znalců vnikla ještě za jeho života, a to v době krátce předcházející smrti. Dle odborného vyjádření z kriminalistického odvětví mechanoskopie pak bylo na kožené bundě poškozeného objeveno dokonce 35 mechanických poškození bodnořezného charakteru, z toho 8 na zadní straně. Uvedené svědčí u značné agresivitě realizovaného útoku, v jehož průběhu obžalovaný poškozenému zasadil nejméně dvě desítky bodných ran, přičemž útočil i proti zadní části jeho těla – byť znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, uvedli, že v případě ran na zadní části těla nelze určit (s ohledem na stav tkáně), zda vznikly ještě za života poškozeného, jeví se takový vývoj rozhodně pravděpodobnějším, než že by bylo do poškozeného bodáno znovu po jeho smrti či že by tyto rány vnikly při snaze o rozčlenění jeho těla (obžalovaný sám uvedl, že poškozeného před tímto procesem svlékl a takový postup se samozřejmě jeví mnohem logičtější, takže mechanická poškození na jeho bundě nelze tímto způsobem vysvětlit).

Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení (dne 11.03.2016) spontánně popsal své rozpoložení a útok na poškozeného. V první části své výpovědi jasně uvedl, že poté, co požil větší množství slivovice, dospěl k závěru, že jediné řešení jejich situace je poškozeného

usmrtit, s tímto cílem tedy zašel do jeho pokoje, nejdříve to nedokázal, takže se vrátil pro nůž a po chvíli váhání (uvažování o svém činu s vražednou zbraní v ruce vedle bezvládného poškozeného) jej bodnul do břicha. Této části výpovědi neodporuje ani další upřesňující popis – když šel za ním poprvé, tak se ho nejdřív snažil probudit, aby si s ním ještě promluvil (obžalovaný nezpochybňuje svou původní výpověď v tom směru, že do pokoje poškozeného vstoupil již po úvaze, že ho zabije, ještě se s ním ale pokusil promluvit), pak se vrátil do kuchyně a téměř hned zpět s nožem v ruce, stoupl si nad něj.. a bodl ho do břicha.. a poté ještě několikrát. Ani v této části výpovědi obžalovaný nehovořil o nějakém náhlém afektu či vzteku a nevyvracel své původní tvrzení, že ještě v této chvíli váhal, zda tak má učinit. O těchto pocitech a konání ve vzteku, když předtím neuspěl u poškozeného s rozhovorem na téma protialkoholní léčby, se začal zmiňovat až při prověrce výpovědi v dubnu 2016 a následně při své výpovědi v hlavním líčení. Soud tento posun ve výpovědi hodnotí jako jeho reakci na přísnější právní kvalifikaci, přičemž za věrohodný považuje spontánní popis události v první části jeho výpovědi ze dne 11.03.2016 (horní část strany č. 65 spisu). Pro takový závěr svědčí i širší okolnosti celého případu. Obžalovaný opakovaně popisoval, jak neúnosné bylo soužití s poškozeným, který pravidelně ležel opilý ve svém pokoji, kde vykonával potřebu a příliš nereagoval na své okolí. O tom, v jakém se nacházel stavu onoho večera – noci, pak obžalovaný dobře věděl. Nezní tedy příliš pravděpodobně, že by snad mohl (i navzdory většímu množství požitého alkoholu) očekávat, že by případná rozmluva se silně opilým člověkem na téma protialkoholní léčby přinesla nějaký v budoucnu realizovaný příslib (za daného stavu věcí by pokus o rozmluvu a třesení s poškozeným krátce předtím, než se obžalovaný do jeho pokoje vrátil s nožem, mohl dost dobře sloužit jako určitý test – odhad míry, v jaké bude poškozený případnému útoku vzdorovat). To, že obžalovaný šel do pokoje poškozeného se záměrem jej usmrtit, ve své výpovědi navíc potvrdila i obžalovaná L■, které měl říct „udělám to“ a poté ji poslat ze spodní části domu pryč, přičemž skutečnost, že se mělo jednat o útok učiněný až po uvážení celé situace, zmínili ve svých výpovědích také svědci L■ a P■ K■, kterým se obžalovaní s činem svěřili (byť tyto výpovědi soud vnímá pouze jako podpůrné důkazy, když obžalovaní se svědky hovořili po požití alkoholu, přičemž míru jejich potřeby větrně vyličit ony události je v tomto případě těžké hodnotit).

Závěr, že obžalovaný poškozeného usmrtil až poté, co věc předem uvážil, pak není v rozporu ani se znaleckým posudkem o jeho duševním stavu – dle závěru znalců se sice v jednání obžalovaného odrazilo dlouhodobé poruchové soužití s poškozeným, které postupně vedlo k nahromadění napětí, psychické tenze, městnání negativních afektů a postojů, přičemž tento stav byl chronický, z hlediska obžalovaného neřešitelný, dále se stupňující, kdy jeho opilost ještě usnadnila negativní afektivní vyladění a zúžila racionální rozhodování a zvažování následků činu. Vlastní deliktní jednání však bylo realizováno (byť v silném afektivním rozpoložení, syceném negativními emocemi zloby, zlosti, plynoucí z dlouhodobě městnaného stresu) cíleně, s neporušeným volným rozhodnutím. S ohledem na řečené tak jeho celkové duševní rozpoložení a negativní pocity vůči poškozenému dobře vysvětlují počet zasazených ran.

Způsob, jímž obžalovaný popsal proces zbavení se těla poškozeného, má dále plnou oporu jak ve výpovědi obžalované L■, tak také v závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a znaleckého posudku z kriminalistického odvětví

mechanoskopie (stran stop po řezání na kostech a k tomu užitých nástrojů). Časové zařazení celé události vychází z výpovědí obžalovaných, a dále výpovědí svědků N[REDACTED] a Ř[REDACTED], které rámcově potvrzuje také znalecký posudek z kriminalistického odvětví biologie-entomologie.

Jednání obžalovaného soud právně hodnotil jako zločin vraždy dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku usmrtil poškozeného P[REDACTED] N[REDACTED], a to poté, co věc předem uvážil, když v takovém řešení viděl východisko z dlouhodobě problémového soužití, takže si cíleně došel do kuchyně pro nůž, se kterým vstoupil do jeho pokoje a po chvíli váhání bodl bezvládně ležícího poškozeného do břicha, přičemž následně mu zasadil ještě větší počet dalších ran, kdy v důsledku bodného poranění srdce a plíce s doprovodným krvácením poškozený na místě zemřel – tedy jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení.

V případě obžalované L[REDACTED] sice existují určité indicie k domněnce, že se podílela přímo na usmrcení poškozeného N[REDACTED] (především výpověď svědkyně K[REDACTED]), již v rámci přípravného řízení však bylo vyhodnoceno, že důkazní situace v jejím případě neopodstatňuje ji pro takové jednání postavit před soud (krom výše řečeného svědectví zde není žádných dalších důkazů, které by ji se samotnou vraždou poškozeného spojovali, přičemž oba obžalovaní takový vývoj odmítli. Soud pak může rozhodovat pouze o skutku, na nějž byla obžaloba podána, která v tomto případě obžalované klade za vinu způsob, jakým se podílela na odstraňování jeho těla.

Obžalovaná se k činu bezezbytku doznala, popsala, že obžalovanému L[REDACTED] pomohla tělo odnést do sklepa, kde mělo být rozřezáno a spáleno v kotli, přičemž poté co obžalovaný nemohl pokračovat jeho řezání, převzala iniciativu, odřízla poškozenému rámovou pilkou hlavu od trupu a horní část trupu od pánve, naporcované části těla dala do igelitových pytlů, které uložila v místnosti s kompoty, a poté co obžalovaný prohlásil, že se tělo dále pálit nedá, mu trochu pomohla s jeho zakopáním ve skleníku, kde obžalovaný vykopal za tím účelem jámu. Jak již bylo řečeno, údaje které sdělila, mají oporu jak ve výpovědi obžalovaného L[REDACTED], tak ve zpracovaném znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, i znaleckém posudku z kriminalistického odvětví mechanoskopie a samozřejmě v protokolu o ohledání místa nálezu takto ukrytých ostatků.

S ohledem na příbuzenský poměr k obžalovanému L[REDACTED], jehož je manželkou, nebylo možné jednání obžalované L[REDACTED] právně hodnotit jako trestný čin nadřívání podle § 366 tr. zákoníku. Svým jednáním však také naplnila skutkovou podstatu přečinu hanobení lidských ostatků podle § 359 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku, když v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nakládala s lidskými ostatky v rozporu se zákonem č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, neboť tělo poškozeného, svého otce, za účelem jeho likvidace a v úmyslu zakrýt trestný čin vraždy, rozřezala rámovou pilkou na více částí, které uložila do igelitových pytlů na odpadky a pomohla obžalovanému L[REDACTED] s jejich zakopáním ve skleníku, čímž porušila jednak povinnost uvedenou v ustanovení § 4 písm. f) citovaného zákona (provést pohřbení uložením lidských pozůstatků do hrobu nebo hrobky na veřejném nebo neveřejném pohřebišti nebo jejich zpopelněním v krematoriu), dále pak (a to především) povinnost uvedenou v § 4 písm. f) citovaného zákona (zákaz zacházet s lidskými pozůstatky nebo

lidskými ostatky způsobem dotýkajícím se důstojnosti zemřelého nebo mravního cítění pozůstalých a veřejnosti). Pro úplnost je třeba poznamenat, že objekt tohoto trestného činu dopadá nejen na lidské ostatky již pohřbené, ale také na pietní zacházení s nimi.

Obžalovaný L. ■■■ byl v minulosti v jednom případě soudně trestán, jak prokazuje opis rejstříku trestů (č. l. 452) – trestním příkazem Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 37 T 9/2013 ze dne 24.04.2013 mu byl uložen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody na tři měsíce s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání šestnácti měsíců a zákazem činnosti spočívajícím zákazu řízení motorových vozidel o stejné výměře. Ve zkušební době podmíněného trestu se posléze osvědčil a uložený zákaz činnosti vykonal, takže se na něho hledí jako na netrestaného. V místě bydliště v ■■■■ pak k jeho osobě nebylo zjištěno žádných závadných poznatků (viz. zpráva na č. l. 448). Pozitivní hodnocení na jeho osobu zaslala také společnost ■■■■, s. r. o., u které byl zaměstnán, a dále se k jeho osobě a charakteru vyjádřili v dopise adresovaném soudu jeho rodiče.

Při úvaze o druhu a výši trestu obžalovanému L. ■■■ L. ■■■ přihlédl soud ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalovaného, jeho dosavadního způsobu života i možností jeho nápravy. V daném případě vzal v potaz fakt, že trest je zde ukládán za čin mimořádné závažnosti. Obžalovaný sice své jednání odůvodňoval strachem o rodinu a neúnosným soužitím s poškozeným, jenž byl těžký alkoholik, který v opilosti dokonce napadal jeho manželku a dožadoval se přítomnosti jeho malé dcery, v daném případě ovšem nelze přehlédnout, že to byli právě obžalovaní, kdo se přistěhoval do domu poškozeného (ač sami měli kde bydlet). Obžalovaný měl stálé zaměstnání, a pokud odůvodňoval potřebu bydlení v ■■■■ právě jeho vázaností na práci, nic mu nebránilo v tom, aby si v dané lokalitě s obžalovanou našli jiné bydlení. Na poškozeného pak sice dle svého vyjádření zaútočil poté, co v rodině předešlého dne proběhl vážný konflikt, stalo se tak ovšem za situace, kdy poškozený jeho rodinu v žádném případě neohrožoval (bezvládně ležel na pohovce ve svém pokoji). K tíži obžalovaného je třeba přičíst i mimořádně drsný způsob, jakým bylo naloženo s jeho ostatky. Ve prospěch obžalovaného naopak hodnotil fakt, že od spáchání skutku uběhly čtyři roky, během nichž – krom přečinu nižší závažnosti, ke kterému pro osvědčení ve zkušební době a vykonanému trestu zákazu činnosti ani nelze přihlížet – vedl řádný život. Dále skutečnost, že se k činu doznal a projevil lítost nad svým počínáním, kdy lze uzavřít, že právě výčitky svědomí jej dovedly k tomu, že se s činem svěřil známým, dokonce opakovaně volal a psal SMS zprávy na linku č. 158, jakož i fakt, že dle znaleckého posudku o jeho duševním stavu jsou vyhlídky na jeho nápravu hodnoceny pozitivně. V neposlední řadě při svém rozhodování zohlednil i okolnost, že mu v době činu bylo pouze 21 let. Po zvážení všech aspektů dané věci mu trest odnětí svobody vyměřil v trvání třinácti let, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby (která dle § 140 odst. 2 tr. zákoníku činí 12 až 20 let) a pro jeho výkon jej dle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou – nepodmíněný trest odnětí svobody je v tomto případě ukládán za mimořádně nebezpečný, zvláště závažný zločin ve výměře podstatně převyšující osm let.

Obžalovaná L. ■■■ v minulosti nebyla soudně trestána, jak prokazuje opis rejstříku trestů (č. l. 455), přičemž k jejímu způsobu života nebyly zjištěny žádné další závadné skutečnosti.

Dle lékařských zpráv MUDr. D. [REDAKCE] D. [REDAKCE] obžalovaná dochází do psychiatrické ambulance, přičemž u ní byla diagnostikována těžká posttraumatická stresová porucha (č. l. 86, 91).

Také v případě obžalované soud při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobních, rodinných a majetkových poměrů obžalované, jejího dosavadního způsobu života i možností její nápravy. V daném případě vzal v potaz především mimořádně zavrženíhodný způsob naplnění skutkové podstaty řešeného přečinu (rozřezání těla vlastního otce rámovou pilou a jeho konečné uložení ve skleníku, poté, co bylo pro náročnost provedení odstoupeno od záměru spálit jej v kotli, to vše s cílem zakrýt jeho vraždu). I v případě obžalované vzal soud v potaz skutečnost, že od oné události uplynuly již čtyři roky, během nichž nebylo k jejímu způsobu života zjištěno žádných dalších závažných poznatků, přičemž ani předtím nebyla soudně trestána. V daném případě tak vzhledem k dikci ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku, nejsou formálně naplněny podmínky pro to, aby jí mohl být za tento čin uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Po zvážení všech aspektů celé věci jí soud za zmíněný přečin vyměřil podmíněný trest odnětí svobody ve výměře dvou let (tedy ve dvou třetinách zákonné trestní sazby), jehož výkon odložil na zkušební dobu v trvání tří let.

Poškozená V. [REDAKCE] N. [REDAKCE] se k trestnímu řízení včas a řádně připojila s nárokem na náhradu za nemajetkovou újmu, a to v částce 1.000.000 Kč vůči každému z obžalovaných. Ve své výpovědi před soudem a v zaslaných prohlášeních oběti trestného činu dostatečně vylíčila dopad spáchaného skutku na své fyzické i psychické zdraví (ztráta jediného syna, ke kterému měla silné citové pouto a udržovala s ním pravidelný kontakt, o jehož osudu po léta nevěděla, přičemž byla obžalovanými, především obžalovanou L. [REDAKCE], utvrzována v tom, že někde žije, akorát se jí neozývá, aby nakonec zjistila, že byl zavražděn svým zetěm, který poté společně s jeho dcerou, vnučkou poškozené, neuctivě naložil s jeho tělem, kdy zásadní podíl na devastaci ostatků měla právě obžalovaná). Sdělené údaje také doložila lékařskou zprávou Psychiatrické ambulance MUDr. V. [REDAKCE] C. [REDAKCE], s. r. o., ze které je zřejmé, že se léčí pro deprese a esenciální třes, přičemž její neurologický stav se výrazně zhoršil právě poté, co se jí syn přestal ozývat. Dle § 11 občanského zákoníku platného do 31.12.2013 (zákona č. 40/1964 Sb.), za jehož účinnosti byl čin spáchán, *má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevu osobní povahy*, kdy lze uzavřít, že jednáním obžalovaných byla osobnostní práva poškozené vážně narušena (zásadní zásah do její osobnostní sféry, narušení, resp. devastace rodinných vztahů, důsledkem toho zhoršení psychického i fyzického zdraví), takže jí vůči obžalovaným přísluší náhrada. Takový závěr má pak oporu i v ustanoveních § 2894, § 2956, § 2957, § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., tedy v občanském zákoníku účinném od 01.01.2014, když s ohledem na fakt, že k nálezu ostatků došlo v březnu 2016, lze uzavřít, že nepříznivý zásah do osobnostních práv poškozené zde přetrvával až do tohoto momentu a v závěru byl ještě umocněn zjištěním, co přesně se poškozenému stalo. Po zhodnocení všech aspektů a okolností celého případu tedy dospěl soud k závěru, že poškozené vůči obžalovaným právo na náhradu za nemajetkovou újmu náleží. Její výši pak ve vztahu k obžalovanému L. [REDAKCE] určil v částce 500.000 Kč, když poškozeného P. [REDAKCE] N. [REDAKCE] přímo násilně usmrtil. Obžalované L. [REDAKCE], která v zásadní míře zavrženíhodným způsobem zhanobila jeho statky (oddělila rámovou pilkou hlavu od trupu a za užití stejného nástroje horní část trupu od pánve, kdy jednotlivé části poté dala do igelitových pytlů na odpadky) a poškozenou N. [REDAKCE] poté

několik let udržovala v přesvědčení, že její syn žije, nijak i však nekontaktuje, soud uložil povinnost k náhradě v částce 400.000 Kč. Ve zbytku uplatněného nároku poškozenou V■■■■ N■■■■ dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **j e možno podat odvolání do o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V Praze dne 24. června 2016

Mgr. Iva Říhová
předsedkyně senátu